

Hallituksen esitys Eduskunnalle Pohjoismaiden välillä virka-avusta veroasioissa tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Pohjoismaiden välillä virka-avusta veroasioissa joulukuussa 1989 tehdyn sopimuksen.

Sopimus rakentuu laajalti vuodelta 1972 olevalle virka-avusta veroasioissa tehdylle sopimukselle, joka nykyisin on voimassa Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä. Färsaaret ja Grönlanti, joilla 1972 vuoden sopimusta ei sovelleta, ovat nyt mukana uudessa sopimuksessa.

Sopimus tulee voimaan 30 päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoit-

taneet Tanskan ulkoasiainministeriölle sopimuksen hyväksymisestä. Sopimuksen määräyksiä sovelletaan asioihin, jotka ovat voimaantulon jälkeen saapuneet sen sopimusvaltion, jolle virka-apua koskeva esitys on osoitettu, toimivaltaiselle viranomaiselle. Sopimuksella korvataan vastaava 1972 vuoden sopimus.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja asian valmistelu

1.1. Nykyinen tilanne

Ensimmäinen Suomen ja muun Pohjoismaiden välinen sopimus virka-avusta veroasioissa oli Ruotsin kanssa 10 päivänä maaliskuuta 1943 tehty sopimus (SopS 7/43). Sitten tehtiin vastaavat sopimukset Norjan kanssa 29 päivänä maaliskuuta 1954 (SopS 13/55) ja Tanskan kanssa 18 päivänä heinäkuuta 1955 (SopS 14/56).

Nämä sopimukset korvattiin Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä virka-avusta veroasioissa 9 päivänä marraskuuta 1972 tehdyllä monenkeskisellä sopimuksella (SopS 2/73), joka on edelleen voimassa. Sopi-

mus tuli voimaan vuoden 1973 alusta. Monenkeskinen sopimus merkitsi, että mahdollisuudet vaihtaa verotusta koskevia tietoja ja perä veroja paranivat. Kolmella lisäsopimuksella on sopimusta myöhemmin muutettu. Lisäsopimuksella, joka tehtiin 21 päivänä heinäkuuta 1976 (SopS 32/77), Pohjoismaan viranomaisen edustajalle luotiin mahdollisuus osallistua veroasiassa suoritettavaan selvitykseen toisessa Pohjoismaassa. Lisäksi laajennettiin velvollisuutta antaa tietoja ilman erityistä pyyntöä. Lisäsopimuksella, joka tehtiin 11 päivänä kesäkuuta 1981 (SopS 38/82), luotiin mahdollisuus välttää, että veron ennakkoa suoritetaan useammassa kuin yhdessä valtiossa. Vielä sopimukseen lisättiin määräyksiä, jotka koskevat verosaamisen maksamisen turvaamista. Lopuksi pisteverot (*valmisteverot*) sisällytettiin

niiden verojen piiriin, joihin sopimusta sovelletaan. Lisäsopimuksella, joka tehtiin 18 päivänä helmikuuta 1987 (SopS 74/87), otettiin sopimukseen määräykset siitä, että virka-apu voi koskea myös veron siirtoa valtiosta toiseen valtioon.

1.2. Asian valmistelu

Sen jälkeen kun Färseaaret ja Grönlanti olivat ilmaisseet toivomuksensa osallistua voimassa olevaan Pohjoismaiden väliseen virka-apusta veroasioissa tehtyyn sopimukseen, käytiin neuvotteluja uudesta sopimuksesta Nuukissa Grönlannissa elokuussa 1988, jolloin neuvottelujen päätteeksi parafoituin Tanskan kielellä laadittu sopimusluonnos. Eräitä teknislountei-

sia tarkistuksia on sen jälkeen tehty luonnokseen.

Sopimus allekirjoitettiin Kööpenhaminassa 7 päivänä joulukuuta 1989.

Sopimuksen rakenne ja sisältö ovat pääpiirteiltään voimassa olevan sopimuksen mukaiset. Useimmat voimassa olevaan sopimukseen nähden tehdyt lisäykset ja muut muutokset ovat aiheutuneet siitä, että Färseaaret ja Grönlanti nyt ovat mukana uudessa sopimuksessa.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Sopimuksella ei ole mainittavia arvioitavissa olevia taloudellisia vaikutuksia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1 artikla. Tässä artiklassa mainitaan ne tapaukset, joissa sopimusvaltiot sitoutuvat antamaan toisilleen virka-apua veroasioissa. Artikla on voimassa olevan sopimuksen mukainen.

2 artikla. Tämän artiklan 1 kappaleen a-g kohtaan on otettu luettelo niistä veroista, joita on kussakin sopimusvaltiossa nykyisin suoritettava tulon ja varallisuuden perusteella ja joihin sopimusta sovelletaan. Saman kappaleen h kohdassa mainitaan kaikkien sopimusvaltioiden osalta eräitä muita veroja ja maksuja, jotka kuuluvat sopimuksen piiriin.

3 artikla. Tässä artiklassa määritellään eräät sopimuksessa esiintyvät sanonnat. Sanonta ”sopimusvaltio” käsittää sopimusta sovellettaessa myös Färseaaret ja Grönlannin, vaikka nämä itsehallinnolliset kansanyhteisöt kansainvälisoikeudellisesti ovat Tanskan kuningaskunnan osia.

4 artikla. Tämän artiklan 1—3 kappaleessa on tarkempia määräyksiä niistä tapauksista, joissa sopimusvaltio on velvollinen antamaan 1 artiklan mukaista virka-apua. Määräykset ovat asiallisesti voimassa olevan sopimuksen vastaavien määräysten mukaiset. Artiklan 4 kappaleen mukaan sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat virka-apua koskevan

esityksen tekemisestä ja näiden valtioiden välisestä kirjeenvaihdosta.

5 artikla. Esityksessä ja muissa asiakirjoissa käytettävää kieltä sekä niitä tietoja, jotka esityksen tulee sisältää, koskevat määräykset ovat tässä artiklassa. Nämä määräykset on siirretty muuttamattomina esillä olevaan sopimukseen.

6 artikla. Tämän artiklan 1 kappaleen määräykset, joiden mukaan valtio, jolta virka-apua on pyydetty, voi evätä virka-apua koskevan esityksen, jos tämä valtio katsoo virka-avun olevan sen yleisen edun vastainen, ovat voimassa olevan sopimuksen 6 artiklan mukaiset. Artiklan 2 kappaleen määräyksellä ei ole vastinetta voimassa olevassa sopimuksessa. Tämä määräys antaa sopimusvaltiolle mahdollisuuden jättää veron perimistä tarkoittavaa virka-apua koskeva esitys lepäämään silloin, kun johonkin pohjoismaiseen verosopimukseen sisältyvän määräyksen soveltamista koskeva asia on vireillä tämän valtion toimivaltaisessa viranomaisessa.

7 ja 8 artikla. Näihin artikloihin sisältyvät virka-apua koskevaan esitykseen suostumatta jättämistä, virka-avun tuloksesta ilmoittamista sekä asiakirjojen laillistamista koskevat määräykset ovat voimassa olevan sopimuksen mukaiset.

9 artikla. Tähän artiklaan on voimassa olevan sopimuksen 9 ja 10 artiklaan sisältyvät tiedoksianto koskevat määräykset koottu muuttamattomina.

10 artikla. Tähän artiklaan sisältyvät tietojen hankkimista koskevat määräykset ovat voimassa olevan sopimuksen 11 artiklan määräysten mukaiset.

11 artikla. Tähän artiklaan sisältyvät määräykset, jotka koskevat ilman eri esitystä vaihdettavia tarkkailutietoja (ns. automaattinen ja spontaani tietojen vaihto). Nämä määräykset ovat asiallisesti voimassa olevan sopimuksen 12 artiklan mukaiset.

12 artikla. Tämän artiklan mukaan kaksi sopimusvaltiota tai useammat sopimusvaltiot voivat sopia, että kukin omalla alueellaan toimeenpantee henkilön vero-olosuhteita koskevan samanaikaisen tutkimuksen tarkoituksin vaihtaa tietoja. Tällä määräyksellä ei ole vastinetta voimassa olevassa sopimuksessa.

13 artikla. Tämä artikla sisältää määräyksiä, jotka koskevat sopimusvaltion viranomaisen mahdollisuutta osallistua veroasiassa toisessa sopimusvaltiossa suoritettavaan selvitykseen. Nämä määräykset ovat voimassa olevan sopimuksen 11A artiklan määräysten mukaiset.

14—18 artikla. Näihin artikloihin sisältyvät veron perintää koskevat määräykset ovat pääpiirteiltään voimassa olevan sopimuksen vastaavien määräysten (13—17 artikla) mukaiset. Voimassa olevasta sääntelystä (13 artiklan 1 kappale) poiketen sovelletaan veron perinnässä virka-apua pyytäneen valtion vanhentumismääräyksiä (uuden sopimuksen 14 artiklan 2 kappale) eikä sen valtion, jolta virka-apua on pyydetty, määräyksiä. Perimistoimenpiteillä, joilla sen valtion, jolta virka-apua on pyydetty, lainsäädännön mukaan on vanhentumista lykäävä tai keskeyttävä vaikutus, on sama vaikutus virka-apua pyytäneessä valtiossa (14 artiklan 3 kappale).

19 artikla. Tähän artiklaan sisältyvät vero-osaamisen maksamisen turvaamista koskevat määräykset on siirretty muuttamattomina voimassa olevan sopimuksen 17A artiklasta.

20 artikla. Tässä artiklassa on samoin kuin voimassa olevassa sopimuksessa määräyksiä, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia tehdä keskenään sopimuksia. Voimassa olevaan sopimukseen verrattuna on kuitenkin lisätty uusi 4 kappale, jonka mukaan se valtio, jolta virka-apua on pyydetty, ja virka-apua pyytänyt valtio voivat tehdä sopi-

muksen tulon kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi, kun tulosta on verotettu myös muussa sopimusvaltiossa kuin virka-apua pyytäneessä valtiossa, eikä tällaista kaksinkertaista verotusta ole säännelty verosopimuksessa. Verovaateen perintä voidaan keskeyttää siihen saakka, kunnes tällainen sopimus on tehty. Koska Grönlanti ei ole mukana pohjoismaisissa verosopimuksissa, näillä määräyksillä on käytännön merkitystä vain niissä tapauksissa, joissa samaa kohdetta koskevia verovaateita on syntynyt sekä virka-apua pyytäneessä valtiossa että Grönlannilla.

21 ja 22 artikla. Näihin artikloihin sisältyvät salassapitoa (21 artikla) ja velvollisuutta korvata virka-avusta aiheutuvat kustannukset (22 artikla) koskevat määräykset ovat voimassa olevan sopimuksen mukaiset.

23 artikla. Sopimusta ei sovelleta Huippuvuorilla eikä Jan Mayenilla, eikä myöskään Euroopan ulkopuolella olevissa Norjan aluissa.

24 artikla. Sopimuksen voimaantuloa koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan. Sopimus tulee voimaan 30 päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Tanskan ulkoasiainministeriölle sopimuksen hyväksymisestä. Sopimuksen määräyksiä sovelletaan asioihin, jotka ovat voimaantulon jälkeen saapuneet sen sopimusvaltion, jolta virka-apua on pyydetty, toimivaltaiselle viranomaiselle.

Nykyinen Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välinen sopimus lakkaa olemasta voimassa ja sitä sovelletaan viimeisen kerran asioihin jotka ovat ennen voimaantuloa saapuneet sen valtion, jolta virka-apua on pyydetty, toimivaltaiselle viranomaiselle.

25 artikla. Sopimuksen päättymistä koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan. Sopimuksen on määrä olla voimassa toistaiseksi.

2. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Sopimuksen useat määräykset poikkeavat voimassa olevasta verolainsäädännöstä. Tämän vuoksi sopimus vaatii näiltä osin Eduskunnan hyväksymisen.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi ne Kööpenhaminassa 7 päivänä joulukuuta 1989 Pohjoismaiden välillä virka-avusta veroasioissa tehdyn sopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

L a k i

Pohjoismaiden välillä virka-avusta veroasioissa tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Kööpenhaminassa 7 päivänä joulukuuta 1989 Pohjoismaiden välillä virka-avusta veroasioissa tehdyn sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin niistä on sovittu.

2 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 9 päivänä marraskuuta 1990

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Vt. ulkoasiainministeri
Pääministeri *Harri Holkeri*

SOPIMUS

Pohjoismaiden välillä virka-avusta veroasioissa

Tanskan hallitus yhdessä Färssaarten maakunnanhallituksen ja Grönlannin maakunnanhallituksen kanssa sekä Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitukset,

haluten tehdä sopimuksen virka-avusta veroasioissa,

todeten, että Färssaarten ja Grönlannin osalta sopimuksen piiriin kuuluvien asioiden hoitaminen myös suhteessa ulkomaihin kuuluu Färssaarten ja Grönlannin itsehallintoon sisältyvään toimivaltaan,

ovat sopineet seuraavasta:

Yleisiä määräyksiä

1 artikla

Sopimusvaltiot sitoutuvat antamaan toisilleen sopimuksen mukaan veroasioissa virka-apua, joka koskee:

- a) asiakirjojen tiedoksiantoa,
- b) selvitystä veroasioissa, kuten veroilmoitusten tai muiden ilmoitusten hankkimista ja tietojen vaihtamista ilman erityistä pyyntöä tai yksittäistapauksessa tehdystä esityksestä,
- c) veroilmoituslomakkeiden ja muiden verolomakkeiden saatavana pitämistä,
- d) toimenpiteitä sen välttämiseksi, että veron ennakkoa suoritetaan useammassa kuin yhdessä sopimusvaltiossa,
- e) veron kantoa,
- f) veron siirtoa, ja
- g) veron perintää ja verosaamisen maksamisen turvaamista.

2 artikla

1. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin tätä sopimusta sovelletaan, ovat

- a) Tanskassa
 - 1) valtion tulovero,
 - 2) kunnan tulovero,

- 3) maakunnan tulovero,
- 4) erityinen tulovero,
- 5) kirkollisvero,
- 6) osinkovero,
- 7) korkovero,
- 8) rojaltivero,
- 9) hiilivetyverolain mukaan suoritettavat verot,
- 10) valtion varallisuusvero, ja
- 11) merimiesvero;

b) Färssaarilla

- 1) maakunnan vero,
- 2) kunnan vero,
- 3) kirkollisvero,
- 4) osinkovero, ja
- 5) rojaltivero;

c) Grönlannissa

- 1) maakuntaveron,
- 2) erityinen maakuntaveron,
- 3) kunnallisvero,
- 4) osinkovero,
- 5) kuntien yhteinen vero, ja
- 6) hiilivetyverolain mukaan suoritettavat verot;

d) Suomessa

- 1) valtion tulo- ja varallisuusvero,
- 2) kunnallisvero,
- 3) kirkollisvero, ja
- 4) lähdevero;

e) Islannissa

- 1) valtion tulovero,
- 2) kunnan tulovero, ja
- 3) valtion varallisuusvero;

f) Norjassa

- 1) valtion tulo- ja varallisuusvero,
- 2) kunnan tulo- ja varallisuusvero,
- 3) maakunnan tulovero,
- 4) verojenjakorahastolle suoritettava yhteinen vero,

5) öljyverolain mukaan suoritettavat verot,

6) ulkomaisille taiteilijoille maksettavista hyvityksistä suoritettava maksu valtiolle, ja

7) merimiesvero;

g) Ruotsissa

1) valtion tulovero, siihen luettuina merimiesvero ja kuponkivero,

2) eräistä julkisista esityksistä suoritettava suostuntamaksu,

3) korvausvero,

4) jakovero,

5) voitonjakovero,

6) kunnan tulovero, ja

7) valtion varallisuusvero;

h) kaikissa sopimusvaltioissa

1) perinnöstä ja lahjasta suoritettava vero,

2) moottoriajoneuvovero, siinä laajuudessa kuin määrätään 20 artiklan mukaisessa sopimuksessa,

3) lisäarvonvero ja muu yleinen liikevaihtovero, siinä laajuudessa kuin määrätään 20 artiklan mukaisessa sopimuksessa,

4) pisteverot, siinä laajuudessa kuin määrätään 20 artiklan mukaisessa sopimuksessa, ja

5) sosiaalivakuutusmaksut ja muut julkiset maksut, siinä laajuudessa kuin määrätään 20 artiklan mukaisessa sopimuksessa.

2. Veroon rinnastetaan 1 kappaleen a)—g) kohdassa tarkoitettujen veron ja maksun ennakko.

3. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääsääntöisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta.

3 artikla

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanannoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) sanonta ”sopimusvaltio” tarkoittaa Tanskaa, Suomea, Islantia, Norjaa ja Ruotsia; tätä sopimusta sovellettaessa sanonta käsittää myös Tanskan valtakuntaan kuuluvat Färsearten ja Grönlannin itsehallinnolliset kansanyhteisöt;

b) ”toimivaltainen viranomaisena” tarkoittaa

1) Tanskassa: veroministeriötä,

2) Färsearilla: Líkningarráð Føroya -nimistä viranomaisena,

3) Grönlannissa: Skattedirektoratet -nimistä viranomaisena,

4) Suomessa: valtiovarainministeriötä,

5) Islannissa: valtiovarainministeriötä,

6) Norjassa: valtiovarain- ja tulliministeriötä,

7) Ruotsissa: valtiovarainministeriötä,

tai sitä kunkin valtion viranomaisena, jolle annetaan tehtäväksi edellä mainittujen viranomaisten sijasta hoitaa sopimuksen piiriin kuuluvia kysymyksiä;

c) ”pohjoismainen verosopimus” tarkoittaa Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 12 päivänä syyskuuta 1989 tehtyä sopimusta ja Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välillä perintö- ja lahjaveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 12 päivänä syyskuuta 1989 tehtyä sopimusta sekä vastaavaa Pohjoismaiden välistä sopimusta, joka esillä olevan sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen tehdään näiden sopimusten ohella tai asemesta.

4 artikla

1. Sopimusvaltio on velvollinen antamaan 1 artiklan mukaista virka-apua kaikissa niissä veroasioissa ja kaikkien niiden verovaateiden osalta, jotka ovat syntyneet toisessa sopimusvaltiossa sen lainsäädännön mukaan ja jotka koskevat 2 artiklan piiriin kuuluvia veroja ja maksuja.

2. Virka-apu voi koskea sekä toimenpidettä, joka kohdistuu verovelvolliseen, että toimenpidettä, joka kohdistuu muuhun henkilöön, joka sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, jolle hakemus tehdään, on velvollinen antamaan apua veroviranomaisille.

3. Virka-apua koskeva esitys saadaan tehdä vain, jos pyydettyä toimenpidettä ei voida omassa valtiossa suorittaa ilman olennaisia vaikeuksia ja jos se sopimusvaltio, joka tekee esityksen, oman lainsäädäntönsä mukaan voi sen sopimusvaltion pyynnöstä, jolle esitys tehdään, suorittaa vastaavan virka-avun.

4. Tämän sopimuksen mukaisesta virka-apua koskevan esityksen tekemisestä ja sopimusvaltioiden välisestä kirjeenvaihdosta huolehtivat näiden valtioiden toimivaltaiset viranomaiset.

5 artikla

1. Esitysten ja muiden virka-apua koskevien asiakirjojen tulee olla laaditut tanskan, norjan, tai ruotsin kielellä taikka on niihin liitettävä käännös johonkin näistä kielistä. Tiedoksiantoa koskevissa asioissa tämä koskee kuitenkin vain tiedoksiantoa koskevaa esitystä.

2. Virka-apua koskevassa esityksessä on mainittava se viranomainen, joka ensisijaisesti on virka-avun pyytänyt, sekä sen henkilön nimi, arvo tai ammatti, osoite, syntymäaika ja kotikunta, jota asia koskee, sekä, mikäli mahdollista, hänen työpaikkansa ja oleskelupaikkakuntansa. Esityksen tulee lisäksi sisältää tieto muista seikoista, jotka saattavat olla ohjeena sanotun henkilön tunnistamiseksi.

6 artikla

1. Virka-apua koskeva esitys voidaan evätä, jos se sopimusvaltio, jolta virka-apua on pyydetty, katsoo virka-avun olevan sen yleisen edun vastainen.

2. Silloin kun johonkin pohjoismaiseen vero-sopimukseen sisältyvän määräyksen soveltamista koskeva asia on vireillä sen sopimusvaltion, jolta virka-apua on pyydetty, toimivaltaisessa viranomaisessa, voi tämä valtio neuvoteltuaan virka-apua pyytäneen sopimusvaltion kanssa jättää veron perimistä tarkoittavaa virka-apua koskevan esityksen lepäämään.

7 artikla

1. Milloin virka-apua koskevaan esitykseen ei suostuta, on virka-apua pyytäneelle sopimusvaltiolle mahdollisimman pian ilmoitettava päätöksestä ja sen syistä.

2. Milloin virka-apua annetaan, on sen sopimusvaltion, jolta virka-apua on pyydetty, mahdollisimman pian ilmoitettava toiselle sopimusvaltiolle, mihin tulokseen virka-apu on johtanut.

3. Tämän artiklan mukaisessa ilmoituksessa on mainittava myös sellaiset seikat, joilla saattaa olla merkitystä veroasiassa suoritettavien lisätoimenpiteiden kannalta.

8 artikla

Sopimusvaltion tuomioistuimen tai hallinto- viranomaisen antamaa tai vahvistamaa asiakirjaa ei tarvitse laillistaa, jotta sitä voitaisiin käyttää veroasiassa toisen sopimusvaltion alueella. Tämä koskee vastaavasti asiakirjaa, jonka tuomioistuimen tai viranomaisen palveluk-

sessä oleva virkamies on allekirjoittanut, jos tällainen allekirjoitus on riittävä sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, johon tuomioistuin tai viranomainen kuuluu.

Asiakirjojen tiedoksianto

9 artikla

1. Tämän sopimuksen mukaisen tiedoksiannon tulee tapahtua siinä järjestyksessä, jota samanluonteisessa tiedoksiannossa sovelletaan sen sopimusvaltion lainsäädännön tai hallintokäytännön mukaan, jolta tiedoksiantoa on pyydetty. Asiakirjan tiedoksiantoa koskevan pyynnön tulee sisältää lyhyt ilmoitus asiakirjan sisällöstä.

2. Jos tiedoksiantoa pyytävä sopimusvaltio niin haluaa, voi tiedoksianto tapahtua erityisessä muodossa, jos pyydetty menettely on sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen, jossa tiedoksiannon on tapahduttava.

3. Todistuksena tiedoksiannosta on pidettävä joko tiedoksiannon vastaanottaneen henkilön antamaa, päivättyä ja oikeaksi todistettua vastaanottoilmoitusta tai sen sopimusvaltion, jolta tiedoksiantoa on pyydetty, toimivaltaisen viranomaisen antamaa todistusta, josta tiedoksiannon muoto ja tiedoksianto aika ilmenevät.

Tietojen hankkiminen ym.

10 artikla

1. Tietojen hankkimisen on tapahduttava sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaisesti, jolle esitys tehdään.

2. Tietojen hankkimista koskeva esitys voidaan evätä, jos siihen suostuminen johtaisi liike-, valmistus- tai ammattisalaisuuden paljastumiseen.

11 artikla

1. Sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen tulee, mikäli niin voi tapahtua saatavissa olevien tarkkailutietojen tai muiden vastaavien tietojen perusteella, mahdollisimman pian jokaisen kalenterivuoden päättymisen jälkeen, ilman eri esitystä, toimittaa kunkin muun sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle mainitussa valtiossa asuvia luonnollisia henkilöitä ja siellä kotipaikan omaavia oikeushenkilöitä tarkoittavat tiedot, jotka koskevat

a) osakeyhtiöiden ja muiden sellaisten oikeushenkilöiden jakamaa voittoa,

b) obligatioiden ja muiden sellaisten arvopapereiden korkoja,

c) pankeilta, säästöpankeilta ja muilta sellaisilta laitoksilta olevia saamisia sekä tällaisten saamisten korkoja,

d) kiinteän omaisuuden omistusta,

e) rojaltia tai muuta, tekijänoikeuden, patentin, mallin, tavaramerkin tai muun sellaisen oikeuden tai omaisuuden käytöstä toistuvasti suoritettavaa maksua,

f) palkkoja, palkkioita, eläkkeitä ja elinkorjoja,

g) elinkeinotoiminnan yhteydessä saatua vahingon-, vakuutus- ja muuta sellaista korvausta, ja

h) muita tuloja tai varoja, mikäli tästä on sovittu 20 artiklan mukaisesti.

2. Sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimittava siten, että tiedot, jotka tulevat esiin tässä valtiossa suoritettavassa selvityksessä veroa koskevassa asiassa ja joiden voidaan olettaa kiinnostavan toista sopimusvaltiota, mahdollisimman pian luovutetaan tämän toisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Jos siinä sopimusvaltiossa, joka on vastaanottanut tiedot, käy selville, että tiedot eivät vastaa todellisia olosuhteita, on tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen sopivalla tavalla ilmoitettava asiasta sen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on tiedot antanut.

4. Milloin sopimusvaltiossa asuva henkilö on kuollut ja häneltä on jäänyt toisessa sopimusvaltiossa olevaa kiinteää omaisuutta tai siellä olevaan liikkeeseen sijoitettuja varoja, on ensiksi mainitun valtion toimivaltaisen viranomaisen, niin pian kuin asiasta on saatu tieto, ilmoitettava tästä toisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle.

12 artikla

1. Sopimusvaltion esityksestä on kahden tai useamman sopimusvaltion neuvoteltava samanaikaisten veroselvitysten kohteen ja selvityksissä noudatettavien menettelytapojen määrittämiseksi. Kukin sopimusvaltio ratkaisee itse, haluaako se osallistua tiettyyn samanaikaiseen veroselvitykseen.

2. Samanaikaisella veroselvityksellä tarkoitetaan 1 kappaleessa kahden tai useamman sopi-

musvaltion välistä sopimusta, jonka mukaan kukin omalla alueellaan toimeenpanee henkilön vero-olosuhteita koskevan samanaikaisen tutkimuksen, josta on yhteistä tai täydentävää etua, tarkoituksin vaihtaa tällöin esiin tulevia merkityksellisiä tietoja.

13 artikla

1. Sopimusvaltion viranomaisen edustajan voidaan veroasiassa, jolla on olennainen merkitys tälle valtiolle, saman valtion toimivaltaisen viranomaisen esityksestä sallia olla läsnä tällaisessa veroasiassa toisessa sopimusvaltiossa suoritettavassa selvityksessä. Tästä tehdyn esityksen tutkii tämän toisen valtion toimivaltaisen viranomaisen, joka mahdollisimman pian ilmoittaa päätöksestään ensiksi mainitun valtion toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos esitykseen suostutaan, ilmoituksessa mainitaan selvityksen aika ja paikka sekä muut esityksen tehneelle toimivaltaiselle viranomaiselle tarpeelliseksi harkittavat tiedot.

2. Tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu edustaja ei saa tehdä päätöksiä selvitystä koskevissa asioissa, mutta hän voi tehdä ehdotuksia tällaisissa asioissa viranomaiselle tai virkamiehelle, jolle on annettu tehtäväksi toimeenpanna selvitys. Päätöksen tällaisen ehdotuksen johdosta tekee viranomaisen tai virkamies.

3. Tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettua selvityksessä esiin tulleita tietoja on käsiteltävä salaisina, eikä niitä saa ilmaista muille kuin niille henkilöille tai viranomaisille, niihin luettuina tuomioistuinten ja muiden oikeusviranomaisten palveluksessa olevat henkilöt, jotka käsittelevät tässä sopimuksessa tarkoitettujen verojen määräämistä, kantoa tai perintää taikka ratkaisevat niihin liittyviä valituksia tai syytettä koskevia asioita.

4. Jos 1 kappaleessa tarkoitettu esitys hylätään, sovelletaan vastaavasti, mitä 7 artiklan 1 kappaleessa on määrätty.

Veron perintä

14 artikla

1. Veroasiassa annettu päätös, joka sopimusvaltion lainsäädännön mukaan on täytäntöönpanokelpoinen tässä valtiossa, on tunnus-tettava täytäntöönpanokelpoiseksi toisessa sopimusvaltiossa.

2. Asioissa, jotka koskevat määräaika- ja jälke- verosaaminen ei ole täytäntöönpa-

nokelpoinen, sovelletaan esityksen tehneen valtion lainsäädäntöä.

3. Perimistoimenpiteillä, joihin se valtio, jolta virka-apua on pyydetty, on virka-apua koskevasta esityksestä ryhtynyt ja joilla tämän valtion lainsäädännön mukaan on 2 kappaleessa tarkoitettua määräaikaa lykkäävä tai keskeyttävä vaikutus, on myös tämä vaikutus virka-apua pyytäneen valtion lainsäädäntöä sovellettaessa. Sen valtion, jolta virka-apua on pyydetty, on ilmoitettava asiasta virka-apua pyytäneelle valtiolle, jos tällaisiin toimenpiteisiin ryhdytään.

4. Veron perimistä koskevaa virka-apua esisijaisesti pyytävän viranomaisen on esityksessä todistettava, että päätös on täytäntöönpanokelpoinen sekä mainittava se ajankohta, jolloin oikeus periä vero lakkaa kokonaan tai osaksi vanhentumisen johdosta. Tämän viranomaisen toimivalta on 3 artiklassa tarkoitettua viranomaisen todistettava.

15 artikla

Jos verovelvollinen tai muu 4 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettu henkilö on kuollut, ei saada periä enempää kuin määrä, joka vastaa kuolinpesän varojen arvoa. Jos pesä on jaettu, ei perilliseltä tai muulta kuolemantapauksen johdosta omaisuutta saaneelta henkilöltä saada periä enempää kuin määrä, joka vastaa omaisuuden arvoa sen saantihetkellä.

16 artikla

1. Vero, joka tämän sopimuksen mukaan on perittävä, ei siinä sopimusvaltiossa, jolta virka-apua on pyydetty, nauti sellaista erityistä etuoikeutta, joka siellä saattaa olla voimassa sen omiin veroihin nähden.

2. Tämän sopimuksen mukaisessa verojen perimistä koskevassa asiassa ei siinä sopimusvaltiossa, jolta perimistä on pyydetty, saada ryhtyä toimenpiteisiin oikeudenkäyntimenettelyn aloittamiseksi muussa tuomioistuimessa kuin hallintotuomioistuimessa tai konkurssimenettelyn vireillepanemiseksi, ellei tämän osapuolen toimivaltainen viranomainen, esityksen tehneen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen esityksestä, nimenomaan suostu siihen, että sellaiseen toimenpiteeseen ryhdytään.

17 artikla

1. Milloin oikeus periä vero lakkaa kokonaan tai osaksi virka-apua pyytäneen sopimus-

valtion lainsäädännön mukaan, ennen kuin tämän sopimuksen mukainen veron perimistä koskeva asia on päättynyt, maksun, verotuksen alentamisen tai poistamisen, lyhennyksen tai muun syyn johdosta, on tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen mahdollisimman pian ilmoitettava tapahtumasta toisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä on vastaavasti sovellettava, milloin on myönnetty veron suorittamisen lykkäystä.

18 artikla

Kun tämän sopimuksen mukainen periminen on tapahtunut sopimusvaltiossa ja peritty määrä on saapunut tämän valtion perimisviranomaiselle, tämä valtio on perimistä pyytäneelle sopimusvaltiolle vastuussa peritystä määrästä.

Verosaamisen maksamisen turvaaminen

19 artikla

1. Tämän sopimuksen mukainen verosaamisen maksamisen turvaaminen tapahtuu sen sopimusvaltion lainsäädännön tai hallintokäytännön mukaan, jolta turvaamista on pyydetty. Tällainen turvaaminen voi tapahtua, vaikka saamista ei ole vahvistettu.

2. Jos verosaaminen lakkaa kokonaan tai osaksi sen jälkeen kun tämän sopimuksen mukaiseen turvaamistoimenpiteeseen on ryhdytty, on esityksen tehneen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen mahdollisimman pian ilmoitettava tapahtumasta toisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Mitä 14—18 artiklassa on määrätty, koskee soveltuvin osin myös tämän sopimuksen mukaan tapahtuvaa verosaamisen maksamisen turvaamista.

Erinäisiä määräyksiä

20 artikla

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä sopimuksia tämän sopimuksen määräysten toteuttamiseksi. Erityisesti ne voivat sopia tietojen vaihdosta 11 artiklan 1 kappaleen h) kohdan mukaan, vähimmäismäärästä, jota perimistä koskeva esitys saa tarkoittaa, veroja ja maksuja koskevasta virka-avusta 2 artiklan 1 kappaleen h) 2—5 kohdan mukaan, toimenpiteistä sen välttämiseksi, että

veron ennakkoa suoritetaan useammassa kuin yhdessä sopimusvaltiossa, veron kannosta tai veron siirrosta sekä koroista, oikeudenkäyntikuluista, uhkasakoista ja muista sellaisista, verotuksen tai perimisen yhteydessä menevistä maksuista, perittäviä määriä muunnettaessa sovellettavan kurssin vahvistamisesta sekä perittyjen määrien tilittämisestä.

2. Jos kahden tai useamman sopimusvaltion välillä syntyy vaikeuksia tai epätietoisuutta sopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta, näiden valtioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään kysymysten ratkaisemiseksi erityisin sopimuksin. Neuvottelujen tulokset on mahdollisimman pian annettava tiedoksi muiden sopimusvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

3. Jos sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että kaikkien sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään kysymyksestä, jota tarkoitetaan 2 kappaleessa, neuvottelut on käytävä tämän valtion pyynnöstä.

4. Jos verovaateen perimistä tarkoittavaa virka-apua koskeva hakemus koskee tuloa, josta on verotettu muussa kuin virka-apua pyytävässä sopimusvaltiossa, eikä tällaista kaksinkertaista verotusta ole säännelty kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyssä sopimuksessa, voi sen valtion, jolta virka-apua on pyydetty, toimivaltainen viranomainen ottaa asian esille virka-apua pyytäneen valtion toimivaltaisen viranomaisen kanssa siinä tarkoituksessa, että keskinäisin sopimuksin pyritään välttämään tulon kaksinkertainen verotus. Verovaateen perintä voidaan keskeyttää siihen saakka, kunnes tällainen sopimus on tehty.

21 artikla

Kyselyihin, tietoihin, ilmoituksiin ja muihin tiedonantoihin, jotka sopimusvaltio tämän sopimuksen mukaisesti vastaanottaa, sovelletaan tämän valtion lainsäädännön mukaan voimassa olevia salassapitomääräyksiä.

22 artikla

Tämän sopimuksen mukaista virka-apua pyytänyt sopimusvaltio on velvollinen korvaamaan vain ne kustannukset, jotka virka-avusta aiheutuvat toisessa sopimusvaltiossa oikeudenkäyntimenettelystä muussa tuomioistuimessa kuin hallintotuomioistuimessa tai konkurssi-menettelystä.

23 artikla

Tätä sopimusta ei sovelleta Huippuvuorilla eikä Jan Mayenilla, eikä myöskään Euroopan ulkopuolella olevissa Norjan alusmaissa.

24 artikla

1. Tämä sopimus tulee voimaan kolmantenkymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Tanskan ulkoasiainministeriölle sopimuksen hyväksymisestä. Tanskan ulkoasiainministeriö ilmoittaa muille sopimusvaltioille näiden ilmoitusten vastaanottamisesta ja sopimuksen voimaantuloajankohdasta.

2. Tämän sopimuksen tultua voimaan sen määräyksiä sovelletaan asioihin, jotka ovat voimaantulon jälkeen saapuneet sen sopimusvaltion, jolle esitys on osoitettu, toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä virka-avusta veroasioissa 9 päivänä marraskuuta 1972 tehty sopimus siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen lakkaa olemasta voimassa ja sitä sovelletaan viimeisen kerran asioihin, jotka ovat ennen tämän sopimuksen voimaantuloa saapuneet sen sopimusvaltion, jolle esitys on osoitettu, toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Tämä sopimus ei rajoita Tanskan hallituksen ja Grönlannin maakunnanhallituksen välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ym. 18 päivänä lokakuuta 1979 tehtyä sopimusta sekä viimeksi mainitun sopimuksen liitteen 20 kohdan mukaista sopimusta, eivätkä viimeksi mainitut sopimukset rajoita tätä sopimusta.

5. Tämä sopimus ei rajoita Tanskan hallituksen ja Färsaarten maakunnanhallituksen välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ym. 12 päivänä elokuuta 1986 tehdyn sopimuksen virka-apua koskevia määräyksiä, eivätkä nämä määräykset rajoita tätä sopimusta.

25 artikla

Sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen viimeistään kalenterivuoden kesäkuun 30 päivänä ilmoittamalla siitä kirjallisesti Tanskan ulkoasiainministeriölle, joka ilmoittaa muille sopimusvaltioille sellaisen ilmoituksen vastaanottamisesta ja sen sisällön. Jos irtisanomisaikaa on noudatettu, sopimus lakkaa olemasta voimassa irtisanomisen toimittaneen valtion ja muiden

sopimusvaltioiden välillä kalenterivuoden päättyessä.

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Tanskan ulkoasiainministeriön huostaan, joka toimittaa siitä muille sopimusvaltioille oikeaksi todistetun jäljennöksen.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Kööpenhaminassa 7 päivänä joulukuuta 1989 yhtenä tanskan-, fäärin-, grönlandin-, suomen-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jossa ruotsin kielellä on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

(Allekirjoitukset)

